

használni azt az előnyt, a melyet ez a becslési mód abban nyújt, hogy kevesebb fáradsággal van összekötve. *Műfát szolgáltató elegyetlen, valamint vegyes állaboknál általában s főleg, ha a fatömeget vastagsági osztályok szerint is részleteznünk kell, a próbaköröknek előnyt kell adnunk a közönséges próbaterekkel szemben. Hozzátehetjük ehhez még, hogy ha már a próbakörök segélyével való becsléshez folyamodunk, alkalmazzunk lehetőleg hosszú rudat.*

Értékesítés céljából foganatosítandó becsléseknél, jövőben is czélszerűbb lesz a törzsenkinti kiszámlálás mellett maradnunk, a melyet kiszorítani a próbakörök segélyével való becslés nincsen hivatva.

Egyesületi közlemények.

*Az országos erdészeti egyesület 1897. évi február 28.-án tartott
rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.*

Jelen voltak: Gróf *Tisza* Lajos elnök, ő exja, *Bedő* Albert első alelnök, *Csupor* István, *Eleőd* Jósa, *Ghyczy* Emil, *Máday* Izidor, *Kallina* Károly, *Sóltz* Gyula, *Tavi* Gusztáv választmányi tagok, *Horváth* Sándor titkár és *Levitzky* Albert pénztárnok.

Havas József, Laitner Elek, Szabó Adolf és Tomcsányi Gyula vál. tagok hivatalos elfoglaltságuk miatt nem jelenhettek meg az ülésen.

I. A titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület bevételei 1897. január 1-től a mai napig 6430 frt 92 kr-ra, kiadásai u. e. idő alatt 2297 frt 07 kr-ra rugnak, a kézi pénztár készlete tehát 4133 frt 85 kr.

A kimutatott bevételekből készpénz alapítvány fejében 260 frt, az alapító tagok magán kötvényeinek értéktartalékára 157 frt 10 kr., a magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítványra 2 frt

50 kr., a Wagner Károly alapítvány javára 4 frt 61 kr. folyt be. A többi beyételekre tehát 6006 frt 71 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás 2146 frt 49 kr. pénzkészlete, valamint a letéti számadás 5229 frt 66 kr. pénzkészlete.

Ezek szerint a pénztárban lévő pénzkészlet a következő:

1. Pénztári számadás készlete	---	---	4133 frt 85 kr.
2. Alapítványi „	„	---	2146 „ 49 „
3. Letéti „	„	---	5229 „ 66 „
			<hr/>
		Összesen	--- 11,510 frt — kr.

A kimutatott összegben kívül az egyesületnek a magyar földhitelintézetnél 38,400 frt n. é. magyar korona járadék kötvényből, 16,000 frt n. é. 4°/_o-os földhitelintézeti záloglevélből, 25,200 frt n. é. 4°/_o-os földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevélből, 600 frt n. é. 1860. évi államsorsjegyből és 300 frt n. é. osztr. földhitelintézeti 1889. évi sorsjegyből álló letétje van.

Ezek az értékpapírok 1000 frt n. é. korona járadék kötvény és 1500 frt n. é. magyar földhitelintézeti záloglevél kivételével a külön rendeltetéssel bíró alapítványok tőkét képezik.

Az igazgató válaszmány az egyesület takarékpénztári könyvecskében bemutatott tényleges pénzkészletét a jelentésben kimutatott készletekkel megegyezőnek találván, a jelentést tudomásul vette s egyuttal elrendelte, hogy az alapítványi pénztár 2146 frt 49 kr. készletének és a kézi pénztári készlet megfelelő összegének felhasználásával, 1600 frt névértékű szab. és talajjavítási záloglevél és 2000 frt névértékű magyar földhitelintézeti 4°/_o-os korona értékű záloglevél, vagyis összesen 3600 frt névértékű értékpapír vásároltassék.

II. A titkár bemutatja az 1896. évi számadásokat, melyek szerint az egyesület bevételei 1896-ban 31,410 frt előirányzattal szemben 40,138 frt 57 krra rugtak, vagyis az előirányzott bevételeket 8,728 frt 57 krral meghaladták. A részleteket tekintve, csupán egy bevételi tételnél (az Erdészeti Rendeleték Tára után befolyt összegeknél) fordul elé 14 frt 29 kr. visszamaradás; a többi tételknél a bevételek mind meghaladták az előirányzott összegeket.

A kiadások szintén 40,138 frt 57 krral vannak kimutatva,

de ebből 6,854 frt 10 kr. a törzsvagyonhoz esatolt összeget képez s így nem tekinthető valóságos kiadásnak.

A valóságos kiadások, melyek 29,007 frt 03 krajezárral voltak a költségvetésbe felvéve, 33,284 frt 47 krt vettek igénybe, de a 4277 frt 44 krnyi tulkiadásból 4,168 frt 27 kr. az átfutó kiadásoknál fordul elő, melyeket a költségvetés készítésekor nem lehetett számításba venni.

A többi kiadási rovatok közül 12-nél az előirányzat pontosan betartatott, 7-nél egészben véve 657 frt 64 kr. megtakarítás éretett el, 6-nál pedig összesen 766 frt 81 kr. túllépés mutatkozik, a miből azonban csak 34 frt 29 kr. képez olyan kiadást, melyet még az igazgató válaszmány nem engedélyezett.

Kapcsolatban ezzel a jelentéssel a titkár hivatkozik a múlt évi közgyűlésnek a felszaporodott tagsági dijhátralékok megvizsgálására vonatkozó határozatára s kéri a válaszmányt, hogy a számadások megvizsgálásáról kapcsolatban a közgyűlés ezen határozatának végrehajtása iránt is intézkedjék.

Az igazgató válaszmány a jelentést tudomásul véve a számadások megvizsgálására és az 1898. évi költségvetés tervezetének elkészítésére Belházy Emil elnöklete alatt Eleőd Jósa és Csupor István vál. tagokat küldi ki s a kiküldött bizottságot egyszersmind arra is felkéri, hogy a tagsági dijhátralékokat megvizsgálva, a behajthatatlan tételek leírására javaslatot tegyen.

III. A titkár hivatkozással a m. évi december 2-án tartott válaszmányi ülés jegyzőkönyvének XI. pontjára jelenti, hogy az Erdészeti Növénytan II. része megjelent s hogy a 85¹/₂ ivre terjedő kötet árát az elnökség jóváhagyás reményében a szerzők meghallgatása után, az egyesületi tagok részére 6 frtban, nem tagok részére pedig 9 frtban állapította meg.

Jelenti továbbá, hogy a megkötött szerződés szerint a munka nyomdai költségei, melyekre az 1895. év végén 1200 frt előleg már kifizettetett, összesen 2787 frt 75 krt tettek volna ki, a nyomda azonban ezzel szemben 3512 frt 25 krt, tehát 724 frt 50 krral többet számít fel számlájában, s ezt a követelését azzal indokolja, hogy a munka elkészítése saját hibáján kívül 1893. decz. 1-étől, 1897. február 15-éig huzódott s e miatt a papir költségeit és a szedési költségek egy részét már évek előtt kellett kifizetnie;

50 ivnyi betű anyaga éveken át lekötve állott, egy kinyomott ívet újból kellett szednie és nyomnia, eredetileg garmonddal kiszedett szövegrészeket a szerzők rendelkezésére petittel újból kellett szedtetnie; a szerzők rendelkezése folytán őt nem illető kész kiadásokat kellett teljesítenie s végül az első szedéssel szemben olyan lényeges javításokat és kiegészítéseket kellett a korrektúra és revízió alkalmazóeszközölnie, melyek állítólag magukban véve is 425 frt szedési költségtöbbletet idéztek elő. Miután a nyomda ezen követelésének jogosultsága felett csak a korrektúráknak az eredeti kézirattal való összehasonlítása alapján s csak a szerzők meghallgatása után lehet itélni, a titkárság indítványozza, hogy e végből egy bizottság küldessék ki. Egyszermind megemlíti, hogy a múlt évi költségvetésben a szóban forgó munka költségeire a könyvkiadások rovata alatt 1549 frt 66 kr. állott rendelkezésre, ez az összeg azonban nem adatott ki a nyomdának, hanem a felmerült követelés elbírálásáig letétbe helyeztetett.

Az igazgató választmány a jelentést tudomásul veszi s a munka árát 6 s illetve 9 frttal jóváhagyja.

A mi pedig a nyomdának a szerződéses áron felül felszámított 724 frt 50 krnyi követelését illeti, ennek megvizsgálására s a méltányosan kifizethető összeg megállapítására Belházy Emil választmányi tagot és Arató Gyula alapító tagot kéri fel, azzal a hozzáadással, hogy ez ügyben Dr. Mágótsy-Dietz Sándor szerzőt és a nyomdát is meghallgassák.

A megállapítandó összeg kifizetésére első sorban a letétbe helyezett 1549 frt 66 kr. lesz felhasználandó, a mennyiben pedig ez nem lesz elégséges, a különbség a folyó évi költségvetésben könyvkiadásokra engedélyezett hitel terhére lesz utalványozandó.

Végül kimondja a választmány, hogy a szóban forgó munka költségeinek a szerződéses áron felüli része is a szerzőket terheli s ennél fogva az egész összeg megtérítendő az egyesületnek, még pedig, miután az egyesület kiadásainak visszatérülésére hosszú ideig nem várhat, erre a célra nem csupán a Növénytan szóbanforgó II. részének elárusításából befolyó pénzek lesznek elszámolandók, hanem a mennyiben a Növénytan I. részének kiadási költségei már megtérültek, az ebből ezentúl befolyó összegek is.

IV. Fekete Lajos főerdőtanácsos betérjeszti a népszerű erdészeti ismerettárnak „Az erdők kihasználása és felújítása“ című

negyedik füzetét s ebből az alkalomból a következő kísérő iratot intézi az egyesülethez.

Nagyérdemű Országos Erdészeti Egyesület!

Azon nagyrabecsült megbizatásnak, melyet az Orsz. Erd. Egyesülettől, az 1892. évben megtartott közgyűlés határozata alapján, a népszerű erdészeti ismerettár még hátralévő füzeteinek megírására nyertem, az ide mellékelt munkával teljesen megfelelvén, azt további intézkedés végett ezennel tisztelettel benyújtani kíván szerencsém.

A munka sokkal terjedelmesebb lett, mint azt megbízóim hitték s magam is eleinte terveztem.

Ennek legfőbb oka pedig az a tény, hogy az erdők rendszeres kihasználása, felujtása s általában a folytonosság kellékével felruházott, némileg rendszeres erdőgazdaság, az erdőnek legalább egyszerű berendezése nélkül és a főhasználatok szabályozása nélkül alig képzelhető.

Ez a tény, valamint az a meggyőződés, hogy a *népszerű erdészeti ismerettár* az erdőrendezés elemeinek és a hozadék-szabályozás legegyszerűbb módjainak ismertetése nélkül teljes nem lehet, arra indított, hogy ezt is felvegyem a munka keretébe.

Ezenkívül sokkal czélszerűbbnek láttam az erdőhasználati részt a kiválóan a felujtással foglalkozótól elkülöníteni, mert különben nagyon sokféle anyagot kellett volna egy-egy fejezetbe összehalmoznom. E szerint a jelen munka második része tisztán erdőhasználati dolgokkal foglalkozik.

A munka utolsó részében már egyesítettem az erdők felujtását az első és második részben tárgyalt ismeretek alkalmazásával; még pedig részint azon okból, hogy az erdőrendezés, erdőhasználat és felujtás összevágását, összeműködését, egymásba való kapcsolódását, konkrét esetekkel világosithassam meg; részint pedig könnyebben tehettem ezt már azért is, hogy az erdőfelujtás egyes módjai, részletei, u. m. a vetés és ültetés, az alátelepítés, a vágások kijavítása stb. már a megelőző, különösen az I. és II. füzetben tárgyalva voltak.

Igy tehát a most beküldött munka, egy közös bevezetés előre bocsátása után, három részre oszlik, u. m. az erdőrendezési és erdőhasználati részre és az ezek alkalmazása mellett a felujtás-

sal foglalkozó részre, melybe még a közép- és szálaló erdők berendezését is jónak láttam bele foglalni, minthogy ezen erdők lényegének és kezelésének megismertetését, leginkább azok használatának szabályozásával kapcsolatosan véltem legvilágosabban és legerthetőbben tárgyalhatni.

A most beküldött munka terjedelmére és beosztására való tekintettel bátorkodom a Nagyerdemű Országos Erdészeti Egyesületet azon kérdés eldöntésére felhívni, hogy vajjon nem volna-e helyesebb azt három külön füzetben kiadni?

Ez semmi nehézséggel sem járna, mert csupán a szövegben itt-ott tett hivatkozásokon kellene az illető változtatásokat megtenni, ami az első korrektura alkalmával könnyen megtörténhetnék.

A három külön füzetre való elkülönítés már azért is előnyös volna, mert egy-egy kis füzettől olvasni nem szerető közönségünk sem idegenkednék úgy, mint egy 14 ivnyi könyvtől; aztán az olvasás is kényelmesebb volna.

Tekintve a munkának a kikötötnél nagyobb terjedelmét és ez által belértékének emelkedését s azt a körülményt, hogy ily, az egész erdőgazdaság lényegét felkaroló, példákkal bőven megvilágított népszerű munka ez idő szerint egyetlen nemzet irodalmában sincs s hogy ennek kiadásával az Orsz. Erd. Egyesület a magyar erdőkedvelő közönséggel szemben igen nagy érdemeket szerez magának, tekintve végre azt a tényt, hogy a kitűzött díjjal tulajdonképen csak a munka megírásával, másolásával, többszörös javításával, az eredeti rajzok és ábrák elkészítésével stb. járó *fizikai fáradtság* van jutalmazva; bátorkodom a pályadíj arányos felemelését kérni, a nélkül természetesen, hogy arra távolról is jogot formálnék.

Remélve, hogy a Nagyerdemű Országos Erdészeti Egyesület ismert méltányossága ez alkalommal is meg fog nyilatkozni, vagyok
Selmeczbányán, 1897. febr. 14.

A Nagyerdemű Országos Erdészeti Egyesületnek

kész szolgálja

Fekete Lajos.

Az igazgató válaszmány a beérkezett munkát a megbízás feltételeihez képest megbirálás végett ugyanannak a bizottságnak

adja ki, a mely a népszerű erdészeti ismerettár III. füzetének „Az erdő ápolásáról és használatáról“ szóló füzetnek megbíralásával megbizva volt s e bizottságot egyszersmind felkéri, hogy véleményének beterjesztése alkalmával a munkának esetleg 3 füzetben való kiadása felől is kimerítően nyilatkozni sziveskedjék.

A szerzőnek erre vonatkozó javaslatát tehát az igazgató választmány a bíráló bizottság véleményének beérkezéséig függőben tartja.

A mi pedig a szerzőnek a tiszteletdíj arányos felemelésére vonatkozó kérését illeti, a választmány hivatkozással a múlt évi december 2-án tartott ülés jegyzőkönyvének IV. pontja alatt közölt határozatra, sajnálattal jelenti ki, hogy a közgyűlés által határozott összegben megállapított tiszteletdíj felemelésére nem érzi magát feljogosítottnak s arra elvi okokból a közgyűlésnek nem tehet javaslatot.

Másfelől azonban teljes mértékben elismeri szerzőnek az erdészeti népszerű ismerettár megírása által szerzett érdemeit s ezek méltánylásával készséggel javasolni fogja, hogy az ismerettár újabb füzetének tiszteletdíja a már elkészült füzetekéinél magasabb összegben állapíttassék meg és annak megírására is ő kéressék fel.

Az igazgató választmány ugyanis most, midőn az eredetileg tervezett 4. füzet már elkészült, szükségesnek tartja, hogy az egyesületnek ez a hasznos irodalmi vállalata egy új füzettel egészítessék ki, egy olyan füzettel t. i., melynek az lesz a rendeltetése, hogy az erdészeti ismerettár közönségével, a hazai erdők növényzetét, nevezetesen a Magyarországon honos fánemeket, cserjéket és a különböző vidékeken és termőhelyeken előforduló erdők vágásaiban, erdősítéseiben, tisztásain és ritkás részein fellépő, gazdasági tekintetben is figyelmet érdemlő más hasznos és káros növényeket könnyen megérthető népszerű előadással megismertesse, úgy, hogy azokat e füzet segítségével a nem szakavatottak is felismerhessék és gazdasági jelentőségük szerint méltathassák. Egy ilyen füzetnek a megírása és kiadása, most, midőn az Erdészeti Növénytan már megjelent, aránylag nem fog nagy nehézséggel jární s az egyesületet sem fogja nagy kiadásokkal terhelni, mert a szükséges illusztrációk, a melyekre ennél a füzetnél különös súlyt kell helyezni, nagy részben rendelkezésre állanak.

A füzet elkészítésére pedig senki sem lehet illetékesebb, mint Fekete főerdőtanácsos ur, ki az ismerettár első négy füzetét is megírta s az Erdészeti Növénytanak is egyik szerzője.

Ennek a tervnek a megvalósítása felett ugyan az alapszabályok értelmében a közgyűlés illetékes határozni, az igazgató választmány azonban biztosan reméli, hogy a közgyűlés ezíránt előterjesztendő javaslatát jóváhagyni fogja. Ebben a reményben tehát ezélszerűnek látja, Fekete főerdőtanácsos urat erről előre is értesíteni és őt a megbízás elfogadására a közgyűlés jóváhagyásának fentartásával már most felkérni.

A mi a tiszteletdíj kérdését illeti, az igazgató választmány tekintettel a most beterjesztett füzetnél felmerült kényszer-helyzetre, mely a munka méltányos honorálását lehetetlenné tette, ezélszerűbbnek véli azt ebben az esetben meghatározott összeg helyett ivenkint megállapítani s ehhez képest a közgyűlésnek azt fogja javasolni, hogy az új füzet tiszteletdíja nyomtatott ivenkint 35 frt-ban állapittassék meg. Végül a fedezetet illetőleg — tekintettel arra, hogy a Deák Ferencz alapítvány kamatai az 1897. és 1898. évekre már le vannak foglalva — azt határozza, hogy a szükséges összeg a folyó évi bevételek többletéből s illetve a folyó évi kiadások megtakarításából fedeztessék; de arra az eshetőségre, ha ez nem volna lehetséges, az 1898. évi költségvetésbe is megfelelő összeg vétessék fel azon rovat alatt, a hol az egyesület terhére kiadott könyvek többi költségei is előirányoztatnak.

V. A legelő-erdők kérdésére vonatkozó pályázaton 100 arannyal jutalmazott pályamunka ügyében a titkár a következőket jelenti a választmánynak.

Az igazgató választmány 1895. decz. 12.-én tartott ülésében hozott határozatához képest a 100 arany jutalom Márton Sándor szerzőnek azzal a kijelentéssel adatott ki, miszerint a választmány elvárja tőle, hogy munkáját sajtó alá rendezés előtt a bíráló bizottság véleménye értelmében még egyszer gondosan átdolgozza; ezen feltétel teljesítése esetére pedig értesítettett a szerző, hogy munkáját az egyesület a szokásos feltétel alatt (t. i., hogy az elárusításból első sorban az egyesület kiadásai térítettnek meg s csak az ezen felül megmaradó készlet adatik át a szerző tulajdonába) kiadja.

Márton ezt az értesítést tudomásul véve, mult évi márczius hóban azzal a kéréssel fordult az egyesülethez, hogy a munkájának kiadásából remélhető haszon fejében az egyesület neki egy méltányosan megállapítandó összeget előre adjon ki s a könyvet azután egészben saját javára értékesítse. Arra az esetre azonban ha ez nem volna lehetséges, kijelentette, hogy a kiadásnak előbb közölt feltételeibe is beleegyeznek.

Az igazgató választmány erre a kérelmére kijelentette, hogy az eddig követelt eljárástól nem térhet el, sőt a munkát a szokásos feltételek mellett is csak akkor adhatja ki, ha szerző a bírálatban követelt kiegészítéseket a kéziratban megteszi. Ujból is felhivatott tehát, hogy kéziratát átdolgozva ismét betérjessze.

Márton ennek a felhívásnak eddig még nem tett eleget, ellenkezőleg munkájára a mult év végén a nélkül, hogy az egyesületet értesítette volna, előfizetési felhívást bocsátott ki, a mi arra mutatott, hogy munkáját maga szándékozik kiadni.

A titkári hivatal ennek folytán szükségesnek tartotta az előzményekre való figyelmeztetéssel felvilágosítást kérni Mártontól s őt egyszersmind arra is figyelmeztetni, hogy munkája a pályázati feltételek szerint az alapszabályok 87—89. §-aiban foglalt határozatoknak van alávetve, a melyek szerint a jutalomban részesített munka szerzőjétől megkövetelhető, hogy az Országos Erdészeti Egyesület tagjai számára legalább 20—30% árkedvezményt adjon.

Ezen felhívásra Márton f. évi február 14.-én kelt válaszában kijelentette, hogy munkáját tényleg maga fogja kiadni, de megjegyezte, hogy kéziratát a sajtó alá rendezés megkezdése előtt átdolgozta és kiegészítette s azt csupán azért nem mutatta be az egyesületnek, mert munkáját nyomtatásban szándékozik előterjeszteni.

Arra a figyelmeztetésre azonban, mely az alapszabályok 89. §-a alapján intéztetett hozzá, Márton egyáltalában nem reflektált.

A titkár kéri tehát a választmányt, hogy ebben a kérdésben a továbbiakra nézve határozzon.

Az igazgató választmány, bár megfelelőbbnek tartotta volna, hogy a szerző, mielőtt munkájának kiadása iránt az egyesület által felajánlt s általa előre is elfogadott módozattól eltérőleg intézkedett, erről az egyesületet is értesítette volna, mind a mellett azt

az elhatározását, hogy megjutalmazott munkáját maga adja ki, észrevétel nélkül tudomásul veszi. Egyuttal azonban kijelenti, miszerint elvárja a szerzőtől, hogy egyfelől a pályadij kiadása alkalmával kikötött módosítások és kiegészítések megtételét utólagosan igazolni fogja s hogy másfelől az alapszabályok rendelkezéseinek megfelelően munkáját az egyesület tagjainak 20⁰/₀-nyi árkedvezményvel fogja az egyesület útján rendelkezésre bocsátani.

Végül ezen eset alkalmából elvi határozatként kimondja a választmány, hogy jövőre az egyesület által kitűzött pályadijak és tiszteletdíjak csak akkor szolgáltatathatók ki, ha a szerzők a bíráló alapján megkövetelt módosításokat és kiegészítéseket minden tekintetben teljesítették s munkájukat olyan szövegezésben terjesztették be, a melyben minden további változtatás nélkül kinyomathatók.

VI. Divald Béla egyesületi tag „A jegenyefenyő monográfiája“ czim alatt egy 65 irott oldalra terjedő dolgozatot terjeszt be s kéri a választmányt, hogy a mennyiben azt megbírálás után hasznosnak találja, önálló füzetben, vagy pedig az Erdészeti Lapokban kiadassa.

Az igazgató választmány a dolgozatot megbírálás és véleményadás végett Tomcsányi Gyula és Vadas Jenő választmányi tagoknak adván ki, a kérelem feletti határozat hozatalt akkorra tartja fenn, midőn ezen vélemény előterjesztetni fog.

VII. Péch Dezső bejelentvén, hogy a külföldi fanemeokről irt munkájának a bíráló értelmében való átdolgozásához hozzá kezdett s azt a kérést intézte az egyesülethez, hogy a munka kiadása alkalmával a szövegnek megfelelő rajzokkal, még pedig részben színes rajzokkal való illusztrálását is lehetővé tegye, mivel ezzel munkája sokat nyerne értékében s közvetlen czélját is jobban elérné.

Ezek az illusztrációk azonban, mint a szerzővel történt megbeszélésből kitűnt, aránytalan összeget vennének igénybe, ha erre a célra eredeti rajzok és klisék készíttetnének. Ellenben ha a klisék és színes képek azon külföldi munkák kiadóitól vagy szerzőitől szereztetnének meg, a melyekből a rajzok átvétetni fognak, a költségek esetleg annyira redukálódhatnak, hogy a szerző tervét nagyobb áldozatok nélkül is megvalósíthatná az egyesület.

A szerző tehát felkérte, hogy az illető kiadókkal és szerzőkkel érintkezésbe lépjen és az eredményt annak idején az egyesülettel közölje.

VIII. A titkár bemutatja a földmivvelésügyi miniszterium m. évi 47287. számú leiratát, melyben tudatja, hogy az erdészeti ponyva irodalmi vállalat II. füzetéből a rendelkezésére bocsátott 20,000 példányt a tanfelügyelők útján a népiskolákhoz juttatta s ez alkalommal úgy rendelkezett, hogy a tanítók a füzeteket a legjobban tanuló s legjobb magaviseletű gyermekek közt oszszák ki jutalmul.

Tudatja továbbá, hogy a tanfelügyelők jelentései szerint e füzetek kedvező fogadtatásra találhatnak s a nép általános és gazdasági nevelése tekintetében hasznos szolgálatokat tesznek. Felkéri tehát az egyesületet, hogy e ponyva füzetek kiadását folytassa s egyszersmind a maga részéről kijelenti, hogy azok terjesztése körül az egyesületet jövőre is támogatni fogja.

Ezen leirattal kapcsolatban a titkár jelenti, hogy Boros Mór-nak „Mikor a bolondnak van igaza“, vagy „Többet észszzel, mint erővel“ czimű és Koller Jánosnak „Paizs Péter uram szomorú esetje“, vagy „Az ártatlanság előbb utóbb kiderül“ czimű dolgozatai a sajtó alá előkészítettnek, úgy, hogy legközelebb már kiadhatók lesznek. Az első körülbelül egy nyomtatott ivre terjedő kis füzetet fog adni s kinyomatása 30,000 példányban a szerző tiszteletdíjával együtt 230 frtba kerül, a Koller dolgozata pedig mintegy 1¹/₂ ivre fog terjedni s költségei 30,000 példányban 350 forintot fognak igénybè venni.

Ezen kiadások a költségvetés XIX. rovata alatt engedélyezett hitelből volnának fedezendők, de ezen rovat alatt a folyó évre csak 500 frt van előirányozva, arra az esetre tehát, ha mind a két füzet kiadatik, a mintegy 80 frtnyi többkiadás fedezéséről külön kellene gondoskodni.

Az igazgató válaszmány a földmivvelésügyi miniszter ur leiratát örvendetes tudomásul veszi, az új füzetek kiadását pedig azzal a hozzáadással rendeli el, hogy a mennyiben a költségek a rendes hitelből teljesen lesznek fedezhetők, a többlet az egyéb előre nem látott rendkívüli kiadások czime alatt lesz elszámolandó.

IX. A titkár jelenti, hogy a múlt évi december 2.-án tartott válaszmányi ülés határozatai végrehajattak, nevezetesen a kereskedelemügyi miniszter urhoz a tűzifa szállítási díjtételeinek mérséklése érdekében, a földmivvelésügyi miniszter urhoz pedig az alap-

szabályok jóváhagyása, továbbá a kopár területek beerdősítése, a felsőbb erdészeti szakoktatás szervezése, az erdészeti kísérlet-ügy felkarolása és az erdészeti műszaki díjnokok helyzetének javítása érdekében feliratok intéztettek; az Erdészeti Vegytan kézikönyvére a pályázat kihirdetett. Nyitra, Sepsi-Szt-György és Pozsony városok a közgyűlések megtartása ügyében hozott közgyűlési határozatokról értesítettek, a kijelölt ügyvezetők ezen tisztt elfogadására felkértek, a Magyar Erdészeti Oklevéltár tisztelet-példányai szétküldettek stb.

Egyszersmind bemutatja Frigyes főherceg és József Ágost főherceg Ő cs. és kir. Fenségeik főudvarmestereinek leveleit, melyekben értesítik az egyesületet, hogy Ő Fenségeik az Oklevéltár felajánlt példányait magánkönyvtáraik részére köszönettel elfogadták, továbbá Darányi, Erdély, Fehérváry, Perczel és Wlassics minisztereknek, Kállay közös pénzügyminiszternek, a boszniai országos kormánynak, a földmivvelésügyi, vallás- és közoktatásügyi miniszteriumoknak, a m. nemzeti muzeum igazgatóságának, az országos magyar gazdasági egyesületnek, a debreczeni ref. főgymnázium igazgatóságának, a sárospataki ref. akadémia igazgatóságának és a szegedi Somogyi könyvtár igazgatóságának választát, melyben az Erdészeti Oklevéltár megküldéséért köszönetüket fejezik ki.

Végül bemutatja Lászlóffy Gábor, Környei Ferencz és Boros Mór, továbbá Krajcsovicz Béla és Kócsy János egyesületi tagok nyilatkozatait, melyekben kijelentik, hogy a Nyitrán s illetve Sepsi-Szent-Györgyön tartandó közgyűlések alkalmából az ügyvezetői tiszttet készséggel elvállalják.

Tudomásul vétetett.

X. A titkár jelenti, hogy a székház I. emeleti 8. szám, továbbá földszinti 2. számú lakosztályainak és a pinczesori helyiségeknek bérlete május 1-ére felmondattott. Ezek közül az I. emeleti 8. sz. lakosztály a régi feltételek mellett már kiadatott, a 2. számú kis lakás és a pinczesori helyiségekből a Honvéd-utca sarok felé eső 3 helyiség kibérlésére pedig Konez Antal műasztalos tett ajánlatot évi bérül együttesen 620 frtot igérvén, miből 220 frt a 2. számú lakásra, 400 frt pedig a 3. pinczesori helyiségre esik.

Az igazgató választmány a bemutatott ajánlatot elfogadja,

a titkárt pedig utasítja, hogy a pinceszori helyiségeknek még ki nem adott részét is megfelelően értékesíteni igyekezzék.

XI. A titkár bemutatja Gaál Károly egyesületi irnok folyamodását, melyben jelenleg 400 frtból álló javadalmazásának a folyó év elejétől kezdve 600 frtra való felemelését kéri.

Az igazgató választmány a kérelmet méltányosnak találván, a 200 frtnyi különbözetnek az 1898. évi költségvetésbe való felvételét engedélyezi, a folyó évre azonban ezt a különbözetet, tekintettel arra, hogy a költségvetésben megfelelő fedezet nem áll rendelkezésre, nem utalványozhatja; de a folyó évi közgyűléstől felhatalmazást fog kérni arra, hogy folyamodónak a remélhető megtakarításokból s illetve a remélhető bevételi többletből eddigi járandóságain felül még 100 forint jutalmat adhasson.

XII. A kereskedelemügyi miniszterium a párisi világkiállítás magyar osztályának előkészítésére egy nagy bizottságot szervezván, abba az elnökség a miniszter ur sürgős felhívására az egyesület részéről Bedő Albert első alelnököt jelölte ki.

Tudomásul vétetik.

XIII. *Vadas* Jenő megküldi az egyesület könyvtára részére a saját és Rejtő Adolf előadásai után összeállított Állattani jegyzetek című füzetet.

Palkovich Károly primási erdőmester pedig egy régi, okmányjellegű iratot bocsát az egyesület rendelkezésére, melyben a volt „Ungarischer Forstverein“ intézői köszönetet mondanak néhai Albrecht főherczeg Ő cs. és kir. Fenségének azon 100 frt évi segélyért, melyet az egyesületnek magyarországi uradalmi által kiszolgáltattani rendelt s a mely 1867. óta az Országos Erdészeti Egyesület részére is minden évben folyóvá tétetik a megváltozott pénzegységhez képest 105 forintnyi összegben.

Végül *Szmik* Gábor, ki „Erdész induló“ című zeneszerzeményéből korábban 100 példányt adományozott az egyesületnek a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány javára, most ugyanerre a célra „Nemes szív“ című keringőjéből is felajánl 100 példányt s megjegyzi, hogy szerzeménye 80 kr. — 1 frtéért lesz értékesíthető.

Mind a három adomány köszönettel fogadtatik.

XIV. A „Magyar Fakereskedő“ című szaklap a Magyar-

Erdészeti Oklevéltár egy példányát recensio czéljából megküldeni kéri.

A kérelem abban az esetben, ha a szerkesztőség a 20 frt értéket képviselő s elszámolás alá eső munkát használat után visszaszolgáltatni hajlandó lesz, teljesíteni fog.

XV. Az Erdészeti Lapok nyomdája azt a kérést intézte az egyesülethez, hogy a lap zöld borítékát olyankor, midőn úgy is üresen maradna, saját kiadványainak hirdetésére használhassa fel s ezzel szemben ugyanannyi tért ajánlt fel saját kiadványaiban is az egyesület hirdetései számára.

XVI. Özv. Klein Ödönné, kinek egy korábban beterjesztett kérelmére megengedte a választmány, hogy a férje által tett alapítvány tőkét 2 frtos havi részletekben törleszthesse, most hivatkozással szomorú anyagi helyzetére, a még törlesztetlen 120 forintnyi tőke tartozás leírását kéri; Clement Emma nagánzónő pedig, mint a közelebből elhunyt Galambos Béla volt m. kir. főerdész nagynénje, abból az alkalomból, hogy a titkári hivatal által az elhunyt után törlesztetlenül hátramaradt 160 frt alapítványi tőke tartozására figyelmessé tétetett, bejelenti, hogy Galambos után hagyaték nem maradt hátra, s ennek alapján kéri, hogy a szóban forgó tartozás leírassék.

Továbbá Sárközi Miksa alapító tag azon alkalomból, hogy az egyesület ügyvédje által 160 frt alapítványi tőke és 27 frt kamat tartozásának lefizetésére hivatott fel, nyomasztó anyagi körülményeire való hivatkozással, tartozásának teljesítésére addig, míg helyzete javulni fog, idő haladékot kér.

Végül Odor Ignác tag megengedni kéri, hogy 32 frt tagsági díj hátralékát a folyó évben négy évnegyedes részletben törleszthesse.

Az első kérelem ügyében az igazgató választmány felmentette a határozathozatal alól, mivel az elhunyt Klein Ödön volt alapító tagnak egyik ifjúkori barátja és erdőakadémiai szaktársa a kérelem tárgyát képező tartozásnak törlesztését az ülés előtt magára vállalta. Erről tehát az özvegy értesíttetni fog.

Clement Emma urnő kérelmét az igazgató választmány a számadás vizsgáló bizottsághoz utasította javaslattétel végett.

Sárközi Miksa alapító tagnak a hátralékos kamatok törleszté-

sére a folyó év végéig időhaladékat adott s addig a megindított eljárás beszüntetését rendelte el; végül Odor Ignác rendes tagnak a kért haladékat megadta.

XVII. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

I. 1896. évben.

a) Magánkötvényekben tett alapítványok értékasztására befizetett: özv. Janák Lászlóné 10 frtot, özv. Bátyka Jánosné 20 frtot, özv. Guha Károlyné 10 frtot, özv. Szontágh Gusztávné 10 frtot, özv. Marczelly Gusztávné 20 frtot, özv. Prodanovics Jánosné 10 frtot, özv. Morvay Gyuláné 10 frtot, özv. Szántó Istvánné 12 frtot, Páll Miklós 40 frtot, Peller Ferencz 40 frtot, Székely György 48 frtot, Sztokosza Géza 107 frt 39 krt, Pfauser Lajos 160 frtot, özv. Illésiu Jakabné 24 frtot, Kiss Ferencz 9 frt 29 krt, Koller János 25 frtot, Nagy Gyula 12 frtot, Péch Kálmán 20 frtot, Ratkovszky Károly 22 frt 90 krt, Vadas Jenő 44 frt 25 krt, Tomesányi Gusztáv 5 frt 50 krt.

b) A „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ javára befolyt: Neuberger testvérek czégtől, részben az adományozott kiállítási fa eladásából, részben készpénzben 30 frt, Szmik Gábor erdész-indulója egy példányának eladásából 50 kr.

II. 1897. évben.

a) Készpénz alapítvány fejében Polyák Bélától 200 frt, az apatini erdőhivataltól 60 frt.

b) Magánkötvényekben tett alapítványok értékasztására befizettek: Cseres Gyula 20 frtot, Csaszkkóczy Károly 100 frtot, Ötvös Lajos 20 frtot, Ratkovszky Károly 17 frt 10 krt.

c) A „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ javára befolyt: a zalaegerszegi erdőhivataltól egy erdőőr rendbirságából 2 frt, Szmik Gábor erdészindulója egy példányának eladásából 50 kr.

d) A „Wagner Károly“ alapítvány javára: Karvas Emiltől két erdőőr rendbirságából 3 frt, Levitzky Albert 1 frt 61 kr.

XIX. A következő új tagok vétetnek fel:

Alapító tagoknak: Polyák Béla orsz. képviselő 200 forint alapítvánnyal készpénzben, ajánlja Bedő Albert és Hoffmann

Sándor közalap. főerdész 160 frt alapítvánnyal kötelezvényben, ajánlja a titkár.

Az *apatini* m. kir. erdőhivatalra, mint a volt zombori m. kir. állami javak igazgatóságának jogutódjára, miután az utóbbi által annak idejében tett 100 frtos alapítványt 160 frtra egészítette ki, az alapító tagok összes jogai kiterjesztetnek.

Rendes tagokul vétettek továbbá fel: *Fábián* Béla e. a. h., aj. Vadas Jenő; *Vigh* József műsz. dijnok, aj. Boros Mór; *Véssey* Mihály e. a. h., aj. Véssey Ferencz; *Vermes* Aladás jár. erdőőr, aj. Véssey Ferencz; *Tóthpál* István, *Szücs* György, *Nagy* Sámuel, *Németh* Márton urad. erdőőrök és *Fekacs* József urad. körvadász aj. Hayden Antal; *Fischer* Béla magpergető tulajdonos aj. Hangay Géza; *Abaffy* Emil cs. kir. kamarás, földbirtokos, aj. Csemitzky Aladár; *Szepessy* Elek okl. erdész, aj. Dapsy Frigyes; *Krause* Tivadar e. a. h. aj. Vadas Jenő; *Séfl* János urad. erdész, aj. Ajtay Sándor; *Fatermelő és fakereskedő hivatalnokok országos egyesülete*, aj. a titkár.

XX. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyezy Emil és Máday Izidor választmányi tag urak kéretnek fel.

K. m. f.

Horváth Sándor, s. k.
titkár.

Tisza Lajos, s. k.
elnök.

Hitelesítésül:

Máday Izidor, s. k.
választm. tag.

Ghyezy Emil, s. k.
választm. tag.

Lapszemle.

A tölgyfa paizstetűjéről. Az 1891. év június havában a bouconnei (Haute Garonne) és montechi (Farnet Garonne) uradalmi erdőkben M. R. de Lapasse egy különös rovarat figyelt meg, melyet azelőtt sohasem látott és mely M. E. Henry a nancyi erdészeti tanintézet tanára által *Lecanium quercus* névvel határozatott meg. A coeci-diák családjából való ez a hemiptera a kocsányos és kocsánytalan tölgyfákon fordult elő. Az említett uradalmi erdők közül a bouconnei erdő kiterjedése 2008 hektár, mely részben sikon, részben